

Vì sao Nguyễn Phú Trọng vẫn ‘kiên định CNXH, tăng cường vai trò lãnh đạo của Đảng’

Thiện Ý

Theo tin tổng hợp truyền thông quốc tế và Việt Nam, thì sau nhiều tuần lễ vắng mặt, Tổng bí thư-Chủ tịch nước Nguyễn Phú Trọng ngày 6/6 tái xuất hiện qua một văn bản chỉ đạo công tác chuẩn bị và tổ chức đại hội đảng bộ các cấp hướng tới Đại hội 13 của Đảng Cộng sản Việt Nam sẽ họp vào năm tới 2020. Trong văn bản này, đã **“kiên định mục tiêu, lý tưởng CNXH”** và **“tăng cường vai trò lãnh đạo của Đảng”** là 2 trong số các **“quan điểm định hướng”** mà ông Trọng nhấn mạnh cần phải **“quán triệt”**.

I/- CÂU HỎI ĐƯỢC NHIỀU NGƯỜI ĐẶT RA

Là vì sao đến giờ này mà người đứng đầu đảng và nhà nước Việt Nam vẫn **“kiên định mục tiêu, lý tưởng CNXH”** là thế nào ? Bởi vì, ai cũng thấy là chủ nghĩa xã hội đã ở vào giờ Thứ 25 trên phạm vi toàn cầu, việc thực hiện xã hội chủ nghĩa tại Việt Nam đã hoàn toàn thất bại sau 10 năm thực hiện triệt để (1975-1985) dù cố gắng **“Đổi mới”** 10 năm sau đó (1985-1995) theo gương **“Cải tổ”** của Liên Xô vẫn không cứu vãn được; phải **“mở cửa”** cho các nước tư bản tràn vào để được cứu nguy, tránh sự sụp đổ như Liên Xô và các nước XHCN Đông Âu.

Từ đó, Việt Nam, đã từng bước vượt qua khó khăn, khắc phục những hậu quả nghiêm trọng, toàn diện do xây dựng chủ nghĩa xã hội thất bại thảm hại gây ra. Đồng thời nhờ đó, Việt Nam mới phát triển nhiều mặt để có bộ mặt phồn vinh như hôm nay về kinh tế, đời sống người dân ngày một được cải thiện và nâng cao và nhà cầm quyền đã phải từng bước trao trả cho người dân các quyền dân chủ, dân sinh, nhân quyền từng bị tước đoạt nhiều năm trước đó.

Mặc dù đảng và nhà cầm quyền CSVN có nguy biện cách nào, thì người dân ai cũng biết tất cả thực tế này không phải do “**chủ nghĩa xã hội**” mà có được. Thực tế là nhờ con đường làm ăn “**Kinh tế thị trường, theo định hướng tư bản chủ nghĩa**” (*là thật*) dù “**đảng ta**” có nguy biện là “**Kinh tế thị trường theo định hướng xã hội chủ nghĩa**” (*là giả*) thì cũng chẳng ai tin. Ngay chính Tổng Bí thư đảng CSVN cũng còn hoài nghi đến cuối Thế kỷ này không biết đã có xã hội chủ nghĩa hay chưa mà.

Sau đây chúng tôi thử đưa ra câu trả lời tổng quát cho câu hỏi vừa nêu. Theo đó, chúng tôi cho rằng trong tình cảnh lỡ chọn làm đường (XHCN) dẫn đến hậu quả nghiêm trọng toàn diện cho đất nước về đối ngoại cũng như đối nội bao lâu nay. Nhưng vì thể diện và uy tín của tập đoàn muốn tiếp tục nắm giữ độc quyền thống trị trong một chế độ độc tài toàn trị, Ông Trọng và đảng CSVN, cần phải tiếp tục chủ trương, chính sách lừa dối nhân dân bằng nguy biện thêm một thời gian nữa, cho đến khi hoàn tất tiến trình “**xoay trục**” về đối ngoại cũng như đối nội, mà họ cho rằng theo hướng có lợi cho đảng và đất nước. Do đó, tiến trình xoay trục này cần do họ chủ động, diễn ra tịnh tiến sẽ giúp giai cấp cầm quyền “**hạ cánh an toàn**”, không kết thúc bi thảm như số phận các chế độ độc tài các kiểu trước đây trên thế giới, với hy vọng còn có cơ hội giữ được phần nào tài sản, quyền lợi kế thừa cho con cháu mà các cán bộ đảng viên đã tạo dựng được trong những năm cầm quyền. Nghĩa là, cho đến khi kết thúc quá trình “**xoay trục**” này, đảng cầm quyền vẫn phải tiếp tục giả danh “**Đảng Cộng sản Việt Nam**”, vẫn độc quyền thống trị trong chế độ giả hiệu “**Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam**” (*dù thực tế cũng như thực chất đảng và chế độ này đã chết lâm sàng từ lâu về bản thể...*). Đồng thời, dù thực tế đã và đang theo con đường “**kinh tế thị trường theo định hướng tư bản chủ nghĩa**” song “**Đảng ta**” vẫn phải chơi trò gian thương “*treo đầu dê, bán thịt chó*”, nguy biện rằng “**Kinh tế thị trường theo định hướng xã hội chủ nghĩa**”. Và vì vậy, để bảo đảm cho tiến trình “**Xoay trục**” này theo đúng hướng, Ông Trọng mới chỉ đạo cho Đại Hội 13 của đảng CSVN, phải

“kiên định mục tiêu, lý tưởng CNXH” và “tăng cường vai trò lãnh đạo của Đảng” để chủ động thực hiện kịch bản “lộng giả thành chân” này.

II/- TIẾN TRÌNH XOAY TRỤC ĐỐI NGOẠI CŨNG NHƯ ĐỐI NỘI.

1.- Xoay trục đối ngoại thế nào?

Ai cũng thấy là vì những vướng mắc nặng nề của quá khứ trong cuộc chiến cộng sản hóa Miền Nam (1954-1975), cùng với sự **thất bại hoàn toàn tham vọng đưa cả nước “tiến nhanh, tiến mạnh, tiến vững chắc lên chủ nghĩa xã hội”** sau cuộc chiến, đã đưa Việt Nam đến sự lệ thuộc Trung cộng nhiều mặt và bị chèn ép đủ điều. Hệ quả này đã khiến các thế hệ lãnh đạo đảng CSVN không thể thực hiện một chính sách đối ngoại độc lập tự chủ được.

Vì vậy, Việt Nam trên nguyên tắc, từ sau thời kỳ **“Mở cửa”** dường như đã có nỗ lực thoát dần **“vòng Kim cô đồ”** của Trung cộng bằng cách **“đa phương hóa”** về đối ngoại. Theo đó, Việt Nam đã thiết lập quan hệ ngoại giao song phương cũng như đa phương với mọi quốc gia và làm ăn với các tổ chức kinh tế quốc tế, trên cơ sở tôn trọng độc lập chủ quyền của nhau và đôi bên cùng có lợi. Đồng thời, Việt Nam cũng thực hiện chủ trương không liên minh quân sự với nước nào, không cho nước ngoài đặt căn cứ quân sự tại Việt Nam....

Đặc biệt, trong quan hệ với hai cường quốc hàng đầu là Hòa Kỳ và Trung quốc, nhà cầm quyền Việt Nam đã thực hiện **“chính sách đối ngoại đi dây”**, cố gắng giữ thế quân bình để không làm phật ý Bắc Kinh. Tuy nhiên, trên thực tế, mặc dầu cộng sản Hà Nội đã hết sức nhún nhường, tỏ ra thân Trung cộng hơn Hoa Kỳ, tỏ rõ sự thần phục, nhưng Bắc kinh vẫn ỷ thế mạnh ngày một lấn lướt, ức hiếp Việt Nam, nhất là trên vấn đề tranh chấp chủ quyền hải đảo Hoàng Sa và Trường Sa cũng như khai thác tài nguyên ở Biển Đông. Chính vì vậy mà dường như đảng và nhà đương quyền Việt

Nam đã và đang thực hiện một chính sách **“xoay trục đối ngoại”** trong quan hệ với Trung quốc và với Hoa Kỳ?

Đó là chính sách đối ngoại hai mặt: bên ngoài Việt Nam vẫn tỏ ra kiên định trong **“chính sách đối ngoại đi dây”** giữa Trung cộng và Hoa Kỳ. Nhưng bên trong, Việt Nam đã và đang kín đáo, thận trọng, ngày càng nghiêng dần về phía Hoa Kỳ qua các hình thức trao đổi quân sự song phương có vẻ bình thường, gia tăng theo một tốc độ vừa phải để không đưa Việt Nam vào thế đối đầu với Trung Quốc. Hoa Kỳ cũng tỏ ra cảm thông và tìm cách tránh cho Việt Nam rơi vào tình trạng khiêu khích Trung Cộng, dù Hoa Kỳ thực sự cũng cần và cũng muốn Việt Nam nghiêng hẳn về mình, tạo thuận lợi cho chính sách bao vây gián chỉ tham vọng bá quyền và xâm lấn biển đảo các quốc gia trong vùng của Trung quốc, trong đó có Việt Nam. Một số hoạt động trao đổi quân sự, quốc phòng song phương giữa Hoa Kỳ và Việt Nam trong thời gian gần đây mà ai cũng thấy, phải chăng là những dấu hiệu đã thể hiện cụ thể cho chính sách ngoại giao xoay trục này của Việt Nam?

Tất nhiên, Trung cộng chắc cũng đoán biết được ý đồ **“xoay trục đối ngoại”** này của Việt Nam. Nhưng chúng tôi nghĩ, vấn đề là lãnh đạo Việt Nam có đủ khôn ngoan, tránh né được những đòn cản hay trừng phạt của Trung cộng, để hoàn tất ở cuối quá trình xoay trục một thế dựa vững chắc để **“thoát Trung”**, trong thế chiến lược Ấn Độ Dương-Thái Bình dương mà Hoa Kỳ và các cường quốc đồng minh đã và đang thực hiện nhằm bảo vệ cho các quốc gia nhỏ yếu trong vùng, trong đó có Việt Nam, trước tham vọng của bá quyền Trung quốc.

Một số sự kiện mới đây theo chiều hướng này có lợi cho chính sách **“xoay trục đối ngoại”** của Việt Nam được truyền thông loan tải:

Tại hội thảo nhan đề **‘Diễn đàn Ngoại giao Meridian: Các nước sông Mê Kông’** do Trung tâm Quốc tế Meridian tổ chức hôm 6/6 tại thủ đô Washington D.C.

Ông Mark Clark, quyền phó trợ lý ngoại trưởng Hoa Kỳ, Văn phòng Đông Á và Thái Bình Dương sự vụ, phát biểu tại buổi hội thảo, rằng mặc dù 5 nước trong khu vực này chỉ có Thái Lan là nước có quan hệ đồng minh theo hiệp ước với Mỹ, nhưng Việt Nam lại được đánh giá là **‘đối tác ngày càng quan trọng’**,

Ông Randall Schriver, trợ lý Bộ trưởng Quốc phòng phụ trách An ninh Ấn Độ Dương-Thái Bình Dương, cũng có nhận định như thế về tầm quan trọng của Việt Nam đối với Mỹ trong chiến lược an ninh mới của Washington trong khu vực. Ông chỉ ra liên tục các chính quyền Mỹ khác nhau đều đã tích cực xây dựng mối quan hệ với Việt Nam và cho **rằng chính quyền của Tổng thống Donald Trump ‘đưa quan hệ này lên một mức độ cao hơn nữa’**

Ông Jim Webb, cựu thượng nghị sỹ liên bang Hoa Kỳ, Trả lời câu hỏi của VOA rằng Mỹ có sẵn sàng nâng cấp quan hệ **‘đối tác toàn diện’** Việt-Mỹ thành **‘đối tác chiến lược’** hay không, nói rằng *‘bất cứ khi nào chúng tôi có thể cải thiện quan hệ với Việt Nam thì chúng tôi nên làm’*.

Trả lời câu hỏi cũng của VOA về làm sao Mỹ-Việt có thể mở rộng quan hệ chiến lược mà không chọc giận Trung Quốc, ông Webb lưu ý rằng Việt Nam **‘luôn muốn đảm bảo rằng họ nằm ở giữa các cường quốc (tức không ngã về một bên nào)’**.

2.- Xoay trục đối nội thì sao?

Để phù hợp với *“xoay trục về đối ngoại”* đảng và nhà cầm quyền CSVN cũng đã và đang tìm cách *“xoay trục về đối nội”* trên hai trục chủ yếu là chính trị và kinh tế theo một tốc độ vừa phải, chủ động và có thể điều tiết được.

Bề ngoài bao lâu nay đảng và nhà cầm quyền Việt Nam vẫn khẳng định **“đối mới kinh tế, không đối mới chính trị”** nhưng thực tế ai cũng thấy **“đối mới kinh tế đã và đang đối mới chính trị”**. Vì như chúng tôi đã lập luận trong các bài viết trước đây, rằng trong

môi trường mật ngọt kinh tế thị trường “**vi trùng độc tài**” tiêu vong dần (*mật ngọt chết ruồi mà*) song song với “**sinh trùng dân chủ**” lớn dần. Sau một quá trình thời gian phù hợp, chế độ độc tài toàn trị sẽ chuyển đổi tịnh tiến qua chế độ dân chủ pháp trị theo quy luật duy vật biện chứng “**lượng đổi, chất đổi**” như con ngài sau một thời gian biến hóa thành con bướm, hay nước đun sôi đến 100 độ C thì bốc hơi. Chính vì vậy mà Ông Tổng Trọng đã nhiều lần cảnh giác cán bộ đảng viên cộng sản về “*âm mưu diễn biến hòa bình của các thế lực thù địch*” và lưu ý hiện tượng “**tự diễn biến, tự chuyển hóa**” đang diễn ra trong nội bộ đảng ngày một nghiêm trọng. Chúng tôi đánh giá sự cảnh giác này của Ông Trọng có tính chiếu lệ, vì hơn ai hết Ông phải biết rõ đó là “**chiều hướng tất yếu không thể đảo ngược**”. Kính tế thị trường tất yếu đi đến chế độ dân chủ pháp trị đa nguyên, đa đảng, để rồi coi có đúng vậy không nào?

Do đó nói gì thì nói, Ông Trọng và đảng cầm quyền của Ông vẫn đã và đang cố gắng chuyển đổi lý luận từ “**lập trường giai cấp với chủ nghĩa xã hội**” qua “**lập trường dân tộc với chủ nghĩa yêu nước**” để tìm sự hậu thuẫn của người dân. Đồng thời chuyển đổi thực tế từ độc tài toàn trị qua hướng dân chủ pháp trị để từng bước đáp ứng đòi hỏi chính đáng của nhân dân và xu thế thời đại. Mặc dầu bề ngoài đảng và nhà cầm quyền Việt Nam vẫn tỏ ra cứng rắn trong các biện pháp trấn áp các tiếng nói đối lập đấu tranh cho dân chủ, có thể chỉ là để chủ động được tiến trình xoay trục, tránh bất ổn chính trị xáo trộn xã hội thế thôi...

Phải chăng vì thế mà trong bài viết dài gần 7 trang gửi cho các cấp ủy đảng về công tác chuẩn bị đại hội, mà báo chí Việt Nam đồng loạt đăng tin vào ngày 6/6, người đứng đầu nhà nước và đảng Cộng sản Việt Nam đưa ra 6 “**quan điểm định hướng**”.

Ngoài hai quan điểm đầu tiên là “**kiên định mục tiêu, lý tưởng độc lập dân tộc** (*đang củng cố là thật*) gắn liền với chủ nghĩa xã hội trên nền tảng chủ nghĩa Mác-Lênin (*đã tiêu vong là động thái*

giả để che đậy), tư tưởng Hồ Chí Minh (là trở về với chủ nghĩa yêu nước trước khi Ông Hồ đến với chủ nghĩa xã hội)” và **“tăng cường vai trò của Đảng”** (để chủ động được tiến trình xoay trục), ông Nguyễn Phú Trọng nhắc đến việc **“phát huy dân chủ rộng rãi, tập hợp cao độ trí tuệ của toàn Đảng, toàn dân, toàn quân”**, **“chỉnh đốn Đảng”**, **“nâng cao niềm tin”** đối với Đảng, **“đổi mới công tác nhân sự”**, tiếp tục phòng chống tham nhũng...

III/- KẾT LUẬN.

Tổng Bí thư –Chủ tịch nước Nguyễn Phú Trọng nói thế nhưng không phải thế đâu. Ông chỉ đạo bằng văn bản cho các mục tiêu của Đại Hội 13 của đảng CSVN, trong đó có **“kiên định mục tiêu, lý tưởng CNXH”** chỉ là mục tiêu giả vì *“Thời thế thế thời phải thế”* thôi. Sự kiên định mục tiêu này Ông Tổng cũng chỉ nhắc lại định thức chung **“Kinh tế thị trường, định hướng xã hội chủ nghĩa”** (đã là mục tiêu giả). Vì **“kinh tế thị trường, (tất yếu) định hướng tư bản chủ nghĩa”** (mới là mục tiêu thật mà Đảng đang hướng tới để có cái giai đoạn kinh tế tư bản phát triển trước đã, theo đúng lý luận của Marx, xã hội chủ nghĩa tính sau...).

Tuy nhiên Ông Tổng và “Đảng ta” chắc thâm tâm cũng mong người dân thông cảm cho hoàn cảnh chẳng đặng đừng buộc phải **“nói lái”** không thể **“nói thật”** được. Vậy chúng ta chỉ còn cách **“chờ xem”** thực tế sự thật sẽ là thế nào? Sự thật có phải Ông Tổng và các lãnh đạo hàng đầu **“Đảng và Nhà nước ta”** đã và đang **“xoay trục đối ngoại”** cũng như **“Xoay trục đối nội”** theo chiều hướng có lợi cho đất nước, phù hợp với ý nguyện của quốc dân Việt Nam trong cũng như ngoài nước hay không?

Thiện Ý

Houston, ngày 12-6-2019